

Nhũ Mầu

Contents

Nhũ Mầu	1
1. Chương 1: Vào Cung	1
2. Chương 2: Nhục Nhã	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	9
6. Chương 6: Vương Bận	11
7. Chương 7	14
8. Chương 8	17

Nhũ Mầu

Giới thiệu

Editor: Hiên Viên Tử Tuyết Thể loại: cung đình, nhất công nhất thụ, sinh tử văn, sản nhũ, HE. Anh cô

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhu-mau>

1. Chương 1: Vào Cung

Vệ gia gặp đại họa. Lão gia, đại thiếu gia, nhị thiếu gia đều bị mất đầu, nhà bị tịch thu, người khác bị lưu đầy hoặc bị bắt làm nô lệ. Đây vốn là chuyện làm người ta đồng tình, nhưng là dân chúng kinh thành lại chỉ cảm thấy vui vẻ, giải hận. Ủ, quan tham ô mà bị trảm thì người dân đồng tình là đúng

~Phong (tên thàng công nhoá~) nhìn thấy Vệ Diêu – Vệ gia công tử nhỏ tuổi nhất, bình thường đều ở nhà đọc sách, rất ít khi bước ra khỏi cửa, cũng là người duy nhất trong Vệ gia không lên triều làm quan, không bị cuốn vào cảnh tham ô – thực tuần tú, thực sạch sẽ, bởi vì quý nên nhìn không ra thân cao bao nhiêu, nhưng hẳn là cao a, so với mình còn cao hơn một chút. Này thực dễ dành làm người ta sinh hảo cảm. “Hừ” – Phong cười, tự giễu, lúc ấy cũng do hảo cảm này mà mình trọng dụng mấy tham quan Vệ gia.

Phong suy tư một hồi, bỗng nhiên nở nụ cười.

“Đem hắc đưa vào hậu cung, ở cùng chỗ với nhóm nhũ mẫu” (*) – quay đầu hướng Lý công công đang trầm mặc nói: “Trẫm nghĩ muốn nếm thử chút cảm giác mới lạ, kêu Tần ngự y kê đơn cho hắc đi”. Nói xong liền đi khỏi Thiên Cốc.

Mệnh lệnh này mặc danh kỳ diệu làm Lý công công cùng Vệ Diêu thất thần, nhưng hiểu thánh ý, Lý công công rất nhanh mang theo Vệ Diêu đến nhóm nhũ mẫu của Thánh Thượng trong cung.

Vệ Diêu cũng cứ như vậy mặc danh kỳ diệu ở với một đám nữ tử chuyên vì Hoàng đế sinh sữa (giống sữa bà bầu cho con bú~), cho dù sương phòng cũ khiến hắc cực độ không khoẻ, hơn nữa mỗi ngày hắc đều phải uống được vật. Đây thật sự không phải bằng hai chữ ‘gian nan’ là có thể hình dung.

Bất quá, cho dù có khổ hơn nữa, hắc cũng sẽ không quên: Ở đây hắc là người không có quyền lên tiếng. May mắn là hoàng đế có chút nhân tính, ít nhất khi mình thỉnh đem sách của mình từ Vệ gia đến, y tựa hồ không có cản trở.

Vì thế, ở đây cùng nhóm nhũ mẫu sống cuộc sống dài ngoải, hắc buổi sáng đọc sách – tuy rằng lấy tâm tình hắc hiện tại, căn bản là không biết cái gì, buổi tối nằm trên giường, trắng đêm miên man, bất tri bất giác rơi lệ.

Ban đầu Vệ Diêu luôn thích đọc sách rồi tưởng tượng về người thời xưa, thời nay thậm chí là tương lai đủ loại. Phụ thân và các huynh đệ thì nói hắc không lớn, mẫu thân thì nói hắc cứ như đứa nhỏ. Lúc ấy thì tâm lý hắc không thoải mái, bây giờ lại ngay cả cái cơ hội theo chân bọn họ nói chuyện đều không có...

Hiện tại đã muốn 19 tuổi, đột nhiên lần đầu mê man, chính mình đến tột cùng vì sao có mặt trên đời này, về sau nên làm gì...Nguyên lai cười nhạo người khác 18-19 tuổi đã cưới vợ, bận rộn công danh, khả hiện tại hắc cảm thấy mình đều không bằng người ta.

Ở trong cung 3 tháng, trong mắt người khác, Vệ Diêu trừ bỏ gầy càng thêm gầy, thon dài, mặt trắng hơn, cũng không có cái gì bất đồng. Chỉ có Vệ Diêu rõ ràng, nguyên lai trong lòng mình đã trở nên mưa dầm thấm lâu (ý ẻm là đã quen sống như vậy?).

Ta là phân cách tuyến, ô

~~Hôm nay, Vệ Diêu như thường lệ đều qua đình viện ríu ra ríu rít (o.0~) cùng nhóm nhũ mẫu, chạy đến ao nhỏ thường tới. Bọn họ được cho phép hoạt động trong phạm vi rất nhỏ, ao này là nơi duy nhất bọn họ được phép đến. Mới vừa mở sách ra, hắc lại cảm thấy đầu nhũ có điểm khác thường, gần đây đều vậy. Hắc nhìn bên cạnh không có người, dùng tay nhu nhu (xoa ấy mà:”>), đầu nhũ liền biến trắng lên, liền dùng sức đè, tức thì hình như có một cỗ nhiệt lưu từ đầu nhũ đi ra, hắc không khỏi lắp bắp kinh hãi. Cúi đầu nhìn lại, tuy rằng tháng chín tháng mười trời có chút lạnh, bản thân lại mặc không ít quần áo, vẫn là có thể thấy trước ngực một khối (hồng đậu:D~) (**).

Lần này Vệ Diêu thật sự là không biết làm sao, lấy sách chạy nhanh về, qua gian phòng của nhóm nhũ mẫu, về lại phòng mình. Các nhũ mẫu tuy rằng biết Vệ Diêu mỗi lần đi ngang đều đi vội vàng, nhưng chưa thấy bộ dáng thất hồn lạc phách như vậy của hắc, nhất thời đều ngừng nói, chỉ ngơ ngác nhìn Vệ Diêu.

Quay về phòng, Vệ Diêu mở rộng vật áo, thấy hai cái nhũ tiêm trắng lên, bộ ngực cũng nổi lên như hai cái gò đất, hắc lạnh người hiểu được cung nhân mỗi ngày cho hắc uống được gì (uống được tạo ngực...thời nay mà có thì các chị đỡ phải bơm silicon hay uống đậu nành v.v... rồi =]]~), động cũng không động, chỉ ngơ ngàng ngồi trên giường.

2. Chương 2: Nhục Nhã

Ngày tiếp theo, khi bọn thái giám đem dược đến, hắc đều hất đổ bát dược, mấy lần đều như vậy. Bọn thái giám bắt đầu dè dặt, chỉ có thể bẩm báo Lí công công. Đây là nhiệm vụ do chính Hoàng Thượng phân phó

xuống, Lí công công đầu dám chậm trễ, lại khó xử, nhanh chóng bấm báo lên Hoàng Thượng. Phong mới vừa nghe được, có điểm mê hoặc —— Vệ Diêu là ai, mình làm sao cho ra ý chỉ này a, đột nhiên nhớ lại từ đầu tới cuối, bất đắc dĩ nở nụ cười, quốc sự mỗi lúc một nhiều, trí nhớ càng ngày càng kém.

“Ha ha, nay đem hắc đầu tới “Thanh các” chờ ta.” Không nghĩ tới Tần ngự y có điểm lợi hại, thật có thể làm cho nam nhân sản nhũ*, lần sau khiến hắc đầu chế được làm cho nam nhân sinh tử, không biết có thể hay không làm khó hắc đầu, y cười thầm.

Vệ Diêu nơm nớp lo sợ cứng người ngồi ở “Thanh các”. Hắc đầu hiện tại trong lòng toàn bộ rối loạn, không biết vận mệnh nghênh đón mình là cái dạng gì. Bên nhũ còn tại từng đợt trướng đau, chính là hắc đầu dừng khí muốn đụng chạm đều không có.

Khi y bước vào liền thấy một người ngồi yên ở trước bàn, có điểm quen mắt. Tựa hồ người này không nghe được thanh truyền “Thánh Thượng đến”, nên không nghênh đón mình, vẫn ngồi yên.. Nhưng ngẫm lại nguyên do, y không khỏi nở nụ cười, đại khái nam nhân này bị hai đầu nhũ của mình dọa tới. Đã lâu không có đụng tới người tốt đùa như vậy, y nhin không được lên tiếng cười.

Lúc này, Vệ Diêu rốt cuộc phát hiện có người vào, hắc đầu tiên là bởi vì nhìn đến một thanh niên anh khí, ngây người một chút (không trách hắc đầu, lâu như vậy toàn nhìn đều là nhũ mẫu cùng thái giám, hơn nữa trước kia cả hai gặp nhau hắc đầu là quỳ xuống đất cúi đầu), nhưng là, vừa thấy y mặc Hoàng Bào, hắc đầu thực phần nộ. Vệ Diêu trực tiếp phác** về phía Phong, y không nghĩ tới hắc đầu phản ứng thế này, bất ngờ không kịp phòng bị, bị hắc đầu đánh thật mạnh vào cánh tay, Vệ Diêu lại nhấc tay nghĩ muốn tái đánh. Phong sao có thể dung hắc đầu làm càn như thế, trực tiếp chế trụ cổ tay Vệ Diêu. Y có võ công trong người, lần này lại đánh ngoan tay, Vệ Diêu đôi môi tái nhợt, nhưng ánh mắt vẫn phần hận nhìn chăm chăm y.

Phong vốn nghĩ hắc đầu hảo ngoạn, bây giờ cảm thấy mất hứng. Hừ, thuộc gia tộc tham quan này còn có tư cách cảm thấy thẹn?! Hảo, người cảm thấy thẹn, ta liền khiến người xấu hổ (xấu hổ ở đây là Phong muốn nhục mạ Vệ Diêu)

Hắc đầu trực tiếp đem hai tay Vệ Diêu kéo lên dùng một tay chế trụ kéo thân thể Vệ Diêu vào lòng, một tay kia vạch ra tìm tòi vật áo trước của hắc đầu, há mồm liền hàm ở một cái đầu nhũ, cùng sử dụng tay niết trụ đầu nhũ Vệ Diêu. Vốn có tính khiết phích Phong lúc trước không chịu như thế, cho dù ở ái tình, cho dù là với sủng phi yêu nhất cũng không được y chạm vào, mà chính là làm việc mà thôi.

“A!!!!!! Làm cái gì! Buông!!” Vệ Diêu liều mạng giãy dụa.

Không nhìn Vệ Diêu giãy dụa, Phong mạnh mẽ đích hấp mút đầu nhũ của hắc đầu, tay kia thì thô bạo xoa ấn đầu nhũ còn lại. Ngoài dự kiến của y, sữa tươi lại ngọt như thế, nhiều năm như vậy chưa bao giờ chạm qua ngọt ngào cực phẩm như vậy, ánh mắt y không khỏi có điểm đáng tiếc, ngấm hương đầu nhũ bị hắc đầu ấn mà lãng phí không ít sữa tươi.

“Không..... Ân.....” Vệ Diêu hận không thể đem cái kẻ trên làm bừa trên người mình thiên đao vạn mã, khả hắc đầu hiện tại ngay cả tự do đều không có, hắc đầu chỉ có thể cắn môi, lắc lắc đầu, trên mặt tràn đầy là nước mắt.

Thật lâu sau, miệng Phong ly khai đầu nhũ đã muốn bị hút khô sữa tươi, Vệ Diêu nghĩ muốn há miệng thở dốc, miệng y lại mãnh liệt hút đầu nhũ hắc đầu.

“A!!!!!!!” Vệ Diêu lại hung hăng cắn môi mình. Lần này đầu nhũ bị lực đạo hấp quá mạnh, quả thực làm cho hắc đầu cảm giác như đầu nhũ trước ngực sẽ bị hấp đứt.

“A a a.... Không.....” Phong bất mãn nhìn chất lỏng như có như không, lấy tay hung hăng ấn chung quanh đầu nhũ, phối hợp miệng hấp dẫn, Vệ Diêu không thể giãy dụa, rơi lệ đầy mặt.

Cho đến lúc cơ hồ đem giọt sữa cuối cùng mút vào miệng y mới thả lỏng lực đạo, nhưng còn luyến tiếc ly khai, liền liếm ở chung quanh đầu nhũ.

“Buông..... A...” Vệ Diêu hai cái đầu nhũ đã sưng to gấp mấy lần, mà chính hắc đầu sớm bị sự tra tấn khiến thần trí không rõ, nguyên lai hai bầu nhũ căng đầy đã bị hấp đi xuống, mà Phong khế liếm mang đến tê dại càng làm cho hắc đầu cảm thấy thẹn.

Phong cũng không nghĩ tới sữa tươi này ngọt như vậy, làm cho mình mất đi thái độ bình thường, mặc dù có chút phần nộ bản thân lại say mê hai nhũ của một người nam nhân cùng sữa tươi, nhưng hắn vẫn nhìn không được nghĩ muốn tái nếm lại hương vị ngọt ngào kia.

3. Chương 3

Đã muốn tới hoàn cảnh như vậy, Vệ Diêu không biết vì sao mình không có ý muốn tự tử, mình lại sợ chết như vậy? Có lẽ bọn họ nói rất đúng, mình là thật không tiền đồ.

Mặc kệ thế nào, Vệ Diêu nghĩ, muốn — sống.

Đã nhiều ngày, Vệ Diêu ngay cả sách cũng không muốn đọc, trừ bỏ ăn cơm, tắm rửa, nhà xí, chính là thường thường ngồi ở phía trước cửa sổ ngắm người. Cung nhân buộc hắn ăn được liều lượng rất lớn, mới ngần ngừ bốn ngày, hai vú liền lại sưng khó nhìn, khả năng bị bính cũng không nghĩ muốn gặp mặt kẻ kia.

Phong ngày ấy quay về tắm cung, khó có thể lý giải mình như thế nào có khả năng làm ra loại việc này, liền tận lực đem sự tình chôn đi, nghĩ muốn đem hết thầy quên mất.

Nhưng lại cảm thấy được trên người tựa hồ có một loại hỏa, muốn đem chính mình thiêu đốt. Y đến chỗ Cẩm phi mà y yêu nhất, vừa định sinh hoạt vợ chồng, Vệ Diêu kia nhận hết tra tấn, nước miếng dính đầy hai vú cùng thanh thanh cầu xin tha thứ, da thịt trắng mịn loã lồ của Cẩm phi cũng không làm y gọi lên sắc tâm, y lập tức đứng dậy vội vàng ly khai. Lưu lại Cẩm phi khó hiểu thương tâm.

Phong trở lại tắm cung, cuồng quần* mà đi lại khắp phòng, buông tha cho tất cả, ngồi phịch xuống ghế, lẩm bẩm nói”Mặc kệ vì cái gì, ai không có tật xấu a, trăm đường đường một thiên tử, thần tử có thể đường nam sủng, trăm vì sao không thể đường một nam sủng sản như a?”

Lập tức, y không hề do dự, thẳng đến “Thanh các”.

Lần này Vệ Diêu chẳng những nghe được “Thánh Thượng đến”, phản ứng nhanh chóng, hắn bước lên cái bàn đã nghĩ nhảy qua cửa. Phong vào phòng thấy thế không khỏi giật dử: hắn nghĩ đến hắn là cái thân phận gì, còn muốn đào tẩu.giận dử cất bước vọt tới bên cạnh bàn, thân thủ liền kéo lấy Vệ Diêu tóc dài khiến nó rối tung.

Vệ Diêu ăn đau, bị kéo xuống dưới, bị Phong bắt lấy thắt lưng, oa ở tại trong lòng ngực.

Không nói phải trái, một phen vạch vạt áo Vệ Diêu, đem hắn đặt ở trên bàn, một tay vẫn giữa đầu của hắn đến phát đau, Vệ Diêu dùng hai tay giữ chặt tóc, dụ đi một ít đau đớn. Phong rất nhanh vừa hàm** ở một đầu vú Vệ Diêu, vừa dùng tay mạnh mẽ tẽ niết vú, làm cho ngọt nước kia càng nhiều càng nhanh hơn vọt tới miệng mình, hai ngày này hỏa nhiệt giống như tìm được rồi thuốc chữa, Phong cơ hồ chưa bao giờ cảm thấy thỏa mãn như thế.

“A!!” Vệ Diêu bị bắt ngưỡng thân mình, bị người hưởng dụng đầu vú cùng sữa tươi, vừa đau vừa thẹn, cũng đã nói không ra lời.

Đã lâu, Phong cảm thấy được mình đã không có nôn nóng như vậy, hắn buông tay tẽ niết vú ra, đặt lên đầu vú Vệ Diêu, nhẹ nhàng vuốt ve, phương tiện mình hưởng dụng một hồi.

Vệ Diêu cảm thấy được lực tay Phong nắm tóc không còn mạnh nữa, hai tay của hắn liền thoát lực đặt ở hai bên, cái gì giãy dụa, cái gì cảm thấy thẹn, hắn nào hiện tại trống rỗng, thậm nghĩ hảo hảo nghĩ ngơi.

“Ân..... Ân.....” Bị vuốt ve hấp dẫn thật lâu sau đầu vú càng ngày càng mãn cảm, Vệ Diêu đã nhìn không được rên rỉ ra tiếng, chính mình lại không hề phát hiện.

Dần dần, Phong cảm thấy được Vệ Diêu bị hấp đầu vú sữa tươi đã thiếu thốn, lần trước kinh nghiệm, y buông ra vú vốn tràn đầy, há mồm hàm ở một đầu vú khác. Tay cũng không tái nắm tóc Vệ Diêu, mà đi bóp nắm đầu vú đã bị hút sưng, hy vọng vú kia không phụ y hy vọng, súc tích một ít sữa tươi.

“Ân..... Ân..... Ân.....” Nhịn không được tê dại này, Vệ Diêu đã hoàn toàn trầm tĩnh lại, nhẹ nhàng vặn vẹo thân thể, hẳn cũng không giống thanh niên khác 18, 19 tuổi, trước kia chưa bao giờ trải qua sự đời, cơ hồ nghe cũng không nghe nói qua, ở lúc đọc sách nhìn đến hơi chút có đề cập việc này, hẳn liền đem sách này ném xuống.

Hắn chỉ nói bị người thao luyện vú đầu vú là làm cho người ta cảm thấy thẹn, này đến từ chính bản năng hẳn tự khiết tự ái, một nam nhân lại bị một người nam nhân khác hấp dẫn sữa tươi, thao luyện vú, cho dù bất luận kẻ nào xem ra cũng sẽ xấu hổ.

Nghe được tiếng rên rỉ khàn khàn, Phong vốn còn chuyên tâm hai vú Vệ Diêu, phát hiện hạ thể nganh lên. Tay và miệng hấp dẫn tể luyện hai vú, y luyến tiếc rời đi, mà chính là đem tay phù ở thất lưng Vệ Diêu xuống phía dưới di động, cởi quần Vệ Diêu, lấy ngón tay đè ép hậu huyết Vệ Diêu. Y căn bản không muốn đụng chạm gì hạ thể nam nhân, nhưng vì chính mình tận hứng, y vẫn là liền hấp dẫn sữa tươi này, biên kiên nhẫn mềm hoá mặt sau Vệ Diêu.

Vệ Diêu cũng không biết Phong muốn làm gì, hắn bị cảm giác tê dại ảnh hưởng mà rên rỉ, nhẹ nhàng vặn vẹo.

“A a a. A..... A.....”

Phong đã ở trong hậu huyết Vệ Diêu vói vào ba ngón tay, cũng tìm được điểm mẫn cảm của Vệ Diêu, không ngừng tể ấn, Vệ Diêu bị y thao làm cho toàn thân run rẩy. Nếu ở bình thường Phong quyết không sẽ làm tay mình tiến vào địa phương bẩn như vậy, nhưng, y tựa hồ hiện tại đã muốn điên cuồng, ngay cả mình là ai đều đã quên.

“Ân..... Ân.....” Có mang theo ngọt sữa tươi đầu vú thỏa mãn, Phong cũng không nóng lòng phát tiết, tay còn không dừng khai thác, thẳng đến bốn ngón đều đi vào.

“A....” Chậm rãi, đầu vú sữa tươi cũng không tái tràn đầy như vậy, Phong không tha thũng đại đầu vú bị hấp dẫn dị thường, nhìn xem người, dường như cũng không có hoàn toàn khôi phục, y lúc này mới phát hiện phân thân đã trưởng có điểm đau. Y tách ra hai chân Vệ Diêu, đem phân thân mình trực tiếp đưa toàn bộ gốc rễ vào hậu huyết Vệ Diêu.

“A a a a.....” Phong dùng hai tay mát xa hai vú Vệ Diêu, chờ mong lại tràn đầy, hung hăng đỉnh Vệ Diêu. Vệ Diêu từ lâu quên mình là ai, thân lại ở phương nào, còn bị Phong thao mở rộng ra hai chân, miệng lớn tiếng rên rỉ.

“A a a a.....” Bởi vì khai thác trọn vẹn, Vệ Diêu một chút cũng không cảm thấy đau đớn, chính là bị cực đại phân thân của Phong không ngừng thao hậu huyết, liên tục đỉnh điểm mẫn cảm, hẳn tứ chi đã hoàn toàn mất đi khống chế, hỗn loạn vặn vẹo run rẩy, nuốt bọt theo khóe miệng tràn ra, ở trên bàn tích một bãi.

Vệ Diêu cũng không biết, nếu bị mẫu thân mình nhìn thấy tiểu nhi tử bị nam nhân đùa bỡn thành như vậy, sẽ cỡ nào đau lòng.

Vệ Diêu như thế làm cho Phong không thể khống chế chính mình, y cuồng loạn đỉnh, thân thể thon dài vặn vẹo, hai tay đã quên khống chế, liều mạng vuốt ve hai vú, sữa tươi bị đè ép phun ra, chảy xuống người Vệ Diêu.

Vệ Diêu ở Phong mạnh mẽ vuốt ve cùng điên cuồng liên tục thao luyện, đã không còn thanh âm, ánh mắt trương lên.

Vệ Diêu vú thượng thấp niêm* làm cho Phong hoàn toàn điên cuồng, tay y dường như phải hoàn toàn đem vú cùng đầu vú Vệ Diêu vuốt ve, dưới thân mãnh liệt đánh sâu vào.

Phong cảm thấy chính mình nhanh đến đạt đỉnh điểm, y mãnh bắt tay hung hăng bắt lấy Vệ Diêu vú, Vệ Diêu đầu vú bị bóp thê thảm tạo nên khe suối nhỏ, Phong cuối cùng một chút hung hăng đỉnh vào tràng động bị thao luyện thật lâu ấy.

Vệ Diêu cảm thấy dường như đã tới đỉnh, hai vú cũng đau đớn tựa hồ bị Phong nắm bóp. Một cỗ nhiệt lưu tiến vào ruột.

Vẫn để phân thân cắm ở trong Vệ Diêu, hai tay nắm bắt hai vú Vệ Diêu, Phong suy sụp ngã xuống người Vệ Diêu.

Vệ Diêu trên người một mảnh niêm tí, có bị bóp ra sữa tươi, có bị thao lộng khi bắn tinh dịch vài lần, có mồ hôi hai người, nước miếng. Hắn mở to mắt sương mù, môi đóng mở, lại nói không ra.

Thật lâu sau, Phong chậm rãi thanh tỉnh, bầu vú cơ hồ bị mình tẽ hết sữa tươi, y bắt đặc dĩ lại yêu quý đem miệng liếm lên, hàm ở một cái đầu vú, bắt đầu hưởng dụng chất lỏng hương vị ngọt ngào không nhiều lắm.

Vệ Diêu thanh tỉnh sau cảm thấy cái tình hình đó là như vậy, hắn chân đại giường, người Phong ở giữa hai chân, khép lại chân chính là vọng tưởng, Phong dùng hai tay liều mạng nắm vú trái mình, miệng thì tại ra sức hấp dẫn đầu vú.

Vệ Diêu đã không thể động, liền để thân thể như vậy, khi Phong hưởng dụng sữa tươi, da vú cùng đầu vú đã bị Phong thô lỗ phá hủy, cho nên Phong mạnh mẽ hấp dẫn cùng vuốt ve phóng đại đến thần kinh Vệ Diêu, nhưng hắn đã không có khí lực phản kháng.

Phong tính dục cũng không quá mạnh mẽ, y tâm sự đều đặt ở quốc sự, đây là y lần đầu điên cuồng như vậy, nhưng phát tiết xong cũng liền vừa lòng. Nhưng Vệ Diêu sữa tươi ngọt cũng đã khiến cho y nghiện, dĩ vãng sữa tươi nhóm nhũ mẫu chính là để trong bát dâng lên, hiện tại y lại thầm nghĩ đem đầu vú bị nhu ngược cơ hồ đem sữa tươi hấp ra, nhắm nháp.

Bị hấp khô quắt rồi lại sưng vú trái rốt cục bị buông ra, Phong rồi lại bắt đầu đối Vệ Diêu hữ nhũ cùng đầu vú tiến hành điên cuồng nhu ngược cùng hấp dẫn.

Phong rốt cục cảm thấy mỹ mãn rồi đi.

Vệ Diêu hai cái vú khô quắt so với lần trước còn thảm, mặt trên dấu tay rậm rạp đỏ rực cùng dấu vết vuốt ve, đầu vú đã thũng so với thân nhũ mẫu còn muốn đại gấp hai, có cả tơ máu.

Sau huyết lý tinh dịch lưu ra, theo bàn tích đến trên mặt đất. Phong số lần không nhiều lắm, nhưng thời gian cũng rất kéo dài, tinh lượng lại dọa người. bụng Vệ Diêu bằng phẳng đều đã bị tinh dịch hắn trương ra.

Hai tiểu thái giám tiến vào nhìn đến tình cảnh này, bọn họ không khỏi run lên, nhìn thoáng qua. Không thể tưởng được nam nhân có thể bị chà đạp thành như vậy.

Bọn họ không dám nói cái gì, còn vội vàng bang Vệ Diêu tắm rửa thay quần áo thu thập tàn cục, đương nhiên, trước khi đi không quên tận chức tận trách cấp Vệ Diêu quán hạ hai chén được.

*cuồng quẫn: đại loại là vừa cuồng cuồng, vừa quẫn bách í

**hàm: ngậm

4. Chương 4

Vệ Diêu chưa từng trải qua tình ái tàn bạo vô nhân đạo như vậy, phát sốt suốt một tuần, thần chí hắn vẫn cuộn cuộn nặng nề, chỉ biết là uống không ít được, trong đó có hương vị được quen thuộc kia, khiến hắn không khỏi cảm thấy tuyệt vọng.

Muốn nếm lại hương vị ngọt ngào kia, mỗi ngày đến “Thanh các” mấy lần, nhìn Vệ Diêu bệnh nặng, Phong đều mất hứng mà về. Những nhũ thủy của người khác hắn đã không muốn đụng chạm, mấy ngày nay đối Phong từ nhỏ yêu uống nhân nhũ mà nói giống như một hồi tra tấn thân thể cùng tinh thần. Tối ngày thứ 8, Vệ Diêu thoáng chuyển biến tốt đẹp, hắn đã bị sự yêu kịch liệt kia hoàn toàn đánh nát tâm thần. Trong đầu luôn chỗ trống, cái gì cũng không có.

Hắn vừa mới ăn xong cháo, uống xong được, liền tựa vào tháp thượng ngẩn người.

“Thánh Thượng đến”, hắn vừa nghe đến cơ hồ nhảy dựng lên, chính là thân thể không có một chút lực lượng. Hắn vô vọng lấy cánh tay hoàn trụ chính mình, hoảng sợ nhìn thấy Phong vào.

Phong đầu tiên là vui sướng nhìn thấy Vệ Diêu ngồi dậy, đảo mắt lại bởi vì ánh mắt Vệ Diêu hoảng sợ làm ảo não không thôi.

Bất quá không thể trách Vệ Diêu, ngay cả Phong cũng có chút chịu không nổi mình đối Vệ Diêu đủ loại hành vi. Bất quá, cũng không tính toán khống chế mình đối Vệ Diêu dục vọng đủ loại, bởi vì, cái kia không tất yếu.

Phong trực tiếp đi qua, không nói gì — y cũng không biết mình có thể nói cái gì. Y trực tiếp đem Vệ Diêu lâm đến trong lòng ngực, ngăn xiêm y hắn, vui vẻ thấy được tiêm đỉnh vú no đủ. Không nói hai lời, hàm trụ một đầu vú hút.

Vệ Diêu hoàn toàn không dự đoán được Phong trực tiếp như vậy, ngốc lăng lúc sau, liền dùng tay vô lực đẩy hắn. Phong đối lực giãy dụa này cảm thấy không kiên nhẫn, một phần đối đầu vú vừa rồi của Vệ Diêu mềm nhẹ hấp dẫn cùng vuốt ve, bắt đầu mạnh mẽ xoa nắn, duỗi hấp, sữa tươi lập tức mãnh liệt mà ra, Phong không kịp nuốt sữa tươi theo bên miệng chảy ra.

“A.....” Như vậy nhu ngược hơn nữa theo sữa tươi trong cơ thể cùng nhau nảy lên đến đầu vú, bị Phong hấp dẫn mãnh liệt tê dại, làm cho Vệ Diêu nhanh chóng mất đi khí lực cùng dũng khí giãy dụa.

Vệ Diêu sợ hãi phát run, hắn sợ tái lệt vào thêm một lần đối đãi như lần đó. Khả hắn lo lắng có chút dư thừa, Phong mới từ hậu cung trở về, tính dục đã chiếm được thỏa mãn. Nhưng mấy ngày nay không có sữa tươi ngọt này lại khiến cho hắn cơ thể cũng không hảo, hiện tại hắn thậm chí ăn cái đủ.

Xem Vệ Diêu đành chỉ giãy dụa, Phong đối nhu ngược từ từ hấp dẫn, hắn không nghĩ lãng phí sữa tươi mỹ vị này.

Bỗng nhiên Vệ Diêu cảm thấy được thiên địa đảo lộn, nguyên lai là Phong xoay người một chỗ ngồi ở trên giường, ôm Vệ Diêu tới trên đùi, đem hắn ôm vào, liền lại bắt đầu hàm trụ một cái đầu vú từ từ hấp dẫn.

Này giai đoạn đối tư thế, Phong còn làm cho đầu vú Vệ Diêu lộ khai mình mấy lần lại khuỷu cạp hàm trụ, Vệ Diêu tuyệt vọng cảm thấy hoàng đế này đối sữa tươi của mình si mê, hắn rõ ràng cảm thấy thẹn khi chất lỏng trong vú ồ ồ xuyên thấu qua đầu vú bị hấp dẫn mà hoang đường chảy vào miệng hoàng đế, mà hoàng đế đầu đang chôn trong ngực hắn có quy luật kích thích, miệng không ngừng nuốt xuống.

Vệ Diêu vô lực giãy dụa, nghĩ tới quá khứ, nước mắt chảy ra khóe mắt hắn. Răng nanh liềm mạng nghiền chặt, nghĩ muốn ức chế trụ chỗ xung yếu hầu mà rên rỉ ra. Thân thể hắn đã biến mất cảm dị thường.

Phong không ngừng đối hấp hai đầu vú Vệ Diêu, tay ở hai bên nhẹ nhàng vuốt ve sữa tươi dễ dàng chảy ra, lúc này đây hắn nhất định không lãng phí một chút, muốn đem chất lỏng ngọt này đều dùng miệng mình hút hết.

“A..... Ân..” Vệ Diêu rốt cục nhận không được yếu nhân mệnh tê dại, theo Phong hấp dẫn, rên rỉ ra tiếng.

Không biết qua bao lâu, Phong động tác chậm, hắn ở không khí an tường cùng nhu dịch ngọt ngào mà buồn ngủ. Mà Vệ Diêu cũng bị làm cho hỗn loạn.

Phong đem Vệ Diêu ấn vào giường, chính mình cũng nằm lên, đem Vệ Diêu kéo tới gần, hàm ở một đầu vú, biên hấp biên ngủ, bởi vì hắn hôm nay đối đãi đúng phương pháp, Vệ Diêu hai cái vú vẫn thực no đủ, Phong mở mắt ra nhìn nhìn, vừa lòng nghĩ hắn là đủ mình uống một đêm.

“Ân.....” Vệ Diêu mới vừa bị hắn ôm trên giường động tác làm cho có điểm thanh tỉnh, khả bởi vì mệt, còn bất đắc dĩ nhìn thấy hoàng đế như đứa nhỏ ngủ đều ngậm vú, bán hôn bán ngủ. Chính là thỉnh thoảng bị Phong bỗng nhiên đối đầu vú mình mạnh mẽ duỗi hấp lộn mà rên rỉ, vận vẹo một chút, liền lại ngủ.

Buổi sáng, Phong tỉnh lại, có chút mê hoặc mở mắt ra, nhìn thấy trước mắt Vệ Diêu bị hấp dẫn một đêm vẫn no đủ hai đầu vú đỏ bừng — mặt trên vẫn có ướt át sữa tươi cùng nước miếng mình. Y liền tỉnh ngộ, nhìn một chút quanh thân, nhìn nhìn lại sắc trời, rút lại tay đang ôm bên hông Vệ Diêu, duỗi thẳng lưng, cảm giác đã lâu không có ngủ thư thái như vậy, đầu óc thanh tỉnh ngoài ý muốn. Sắc trời còn rất sớm.

Y nhìn Vệ Diêu trong ngực, thầm nghĩ: Ta tựa hồ nên dùng thiện sớm.

Liên nằm lên người Vệ Diêu, lấy tay vuốt ve vú không lớn lại no đủ, dùng miệng hấp trụ đầu vú, bắt đầu hưởng dụng sữa tươi. Lúc này, y vội vã phải lâm triều, không có thời gian chậm hưởng, hơn nữa buổi sáng cơ khát, động tác thô lỗ mà cấp tảo.

Đáng thương Vệ Diêu bị trước ngực quấy rầy bưng tỉnh, mới vừa thân thủ phải ngăn trở đã bị Phong chế trụ hai tay, đặt ở đỉnh đầu, trước ngực đầu vú bị hấp lực lớn hơn nữa. Chất lỏng cuộn cuộn không ngừng theo đầu vú trào ra, tê dại muốn chết lại tới nữa. Bị bưng tỉnh Vệ Diêu không có phòng bị gì, chỉ cảm thấy hồn phách cơ hồ cũng từ trong miệng Phong theo đầu vú mình hấp ra.

“A..... Đờng..... Hảo.. Dương.....” Vệ Diêu bắt đầu rên rỉ cùng vặn vẹo thân thể.

“A a a a.....” Mặc kệ Vệ Diêu phản ứng, Phong chính là liều mạng đoạt lấy vú Vệ Diêu cùng sữa tươi. Không ngừng mạnh mẽ vuốt ve, không chút nào giữ lại hấp dẫn, thao túng, khiến cho Vệ Diêu không thể không cảm mỗi nhẩn nại. Đầu ngưỡng lên, cổ gồng hô hấp.

Phong thả lỏng tay ấn đầu vú, mà tăng lớn lực dùng miệng hấp sữa tươi từ Vệ Diêu.

“A.....” Không biết qua bao lâu, Vệ Diêu bị hấp một bên đầu vú đã bị chà đạp sưng không chịu nổi, thậm chí bị đầu lưỡi Phong bính một chút hội làm cho hần mẫn cảm run rẩy, từng trận đau đớn cùng tư thế đã làm cho hần cảm giác mình mau ngất xỉu đi, miệng tiết ra rên rỉ thống khổ.

Thật lâu sau, miệng Phong ly khai đầu vú Vệ Diêu đã muốn bị hút khô sữa tươi rồi, Vệ Diêu vừa mới buông môi ra, nghĩ muốn nhổ khí, miệng Phong đã mãnh hấp đầu vú ở người hần.

“A!!!!!!” Vệ Diêu lại hung hăng cắn môi. Lần này đầu vú bị hấp lực đạo quả thực làm cho Vệ Diêu cảm thấy được nó muốn ly khai ngực mình.

“A a a.... Không.....” Phong bắt mãi hình như không còn chất lỏng nào, lấy tay hung hăng tẽ ấn chung quanh đầu vú, phối hợp miệng hấp dẫn, Vệ Diêu không thể giãy dụa đã rơi lệ đầy mặt.

Cho đến đem cơ hồ một giọt sữa tươi cuối cùng chảy trong miệng mới thả lỏng lực đạo, nhưng còn ý do chưa hết ở hai đầu vú cùng chung quanh vú liếm thực.

“Buông..... Aa..... A...” Vệ Diêu hai đầu vú đã nguyên lai sưng tới mấy lần, mà chính hần sớm bị tra tấn thần trí không rõ, nguyên lai hai vú tràn đầy đã bị hấp đi xuống, mà Phong khê liếm mang đến tê dại càng làm cho hần cảm thấy thẹn.

Phong cũng không nghĩ tới sữa tươi ngọt này làm cho mình mất đi thái độ bình thường, mặc dù có chút phần nộ đối với một người nam nhân hai vú cùng sữa tươi mê luyện như vậy, nhưng y vẫn nhịn không được nghĩ muốn tái thưởng thức hương vị ngọt ngào kia.

Y xoay người đem Vệ Diêu ôm dựng lên, phóng tới trên giường, bán hôn mê Vệ Diêu đã không thể làm ra giãy dụa gì. Phong đem Vệ Diêu phóng tới trên giường sau, dùng hai tay liều mạng tẽ niết hai vú Vệ Diêu đã bị hấp khô quắt, miệng liều mạng hấp dẫn đầu vú. Vệ Diêu chỉ có thể đau nức nở “Đã muốn..... Không..... Không..... Đau..., không... Phải..... Hấp..... Hấp.....”

Nhìn đầu vú khô cạn, Phong rốt cục buông tha, y giúp Vệ Diêu kéo lại y phục, mở cửa đi ra ngoài. Công đạo nói “Làm cho Tần ngự y tăng lớn được lượng, không được liên xử tội.”

Ngày hôm sau, Vệ Diêu tỉnh lại, chỉ cảm thấy cả người đau nhức, hai vú lại đau đớn khó nhin. Bên cạnh tiểu thái giám thấy hần tỉnh lại, lập tức trình lên hai chén được, Vệ Diêu ngay cả đánh nghiêng khí lực đều không có, chỉ có thể run rẩy đứng lên Tiểu thái giám vừa thấy, hô thanh “Tiểu tiêu tử”, bên ngoài liền vào một tiểu thái giám, hai người một người ấn thân mình hần, nâng đầu của hần, người cầm chén thuốc nhưng lại ngạnh cấp đi vào. Quán hoàn được, hai người rời khỏi, lưu trữ Vệ Diêu một người đi ở bên giường bị ho khan không ngừng.

Dần dần, Phong không hề thích đi ngự thư phòng, mà là ở tắm cung ngồi dựa vào Vệ Diêu đọc sách, phê tấu chương, mệt mỗi liên kéo y bào Vệ Diêu, vuốt ve vú, hấp dẫn sữa tươi, nghỉ ngơi một lát. Có khi đùa hững khởi, thậm chí cố ý đem miệng ly đầu vú Vệ Diêu xa một chút, lại dùng tay dùng sức ấn vú Vệ Diêu,

khiến Vệ Diêu kinh hô, sữa tươi lao ra khỏi đầu vú, y há mồm tiếp được, Vệ Diêu bị y làm xấu hổ không biết như thế nào cho phải, đem thân né ra, liền bị ngăn chặn, làm tăng thêm lực thao lộng hai vú hần.

Tắm cung Hoàng đế đều diễn một màn đó là, Vệ Diêu bị Hoàng đế đặt ở trên đùi, bị Hoàng đế hung hăng dang rộng, hai tay bị kéo ra sau lưng, làm cho hần ngưỡng người rất cao, đầu cùng bụng không có đồ vật chống đỡ mà thấp hơn, hai cái đầu vú lộ tinh lượng nước miếng cùng sữa tươi bị hấp ra lưu lại. Hần vô lực ngửa đầu, bán trưng trong mắt tràn đầy nước mắt, môi run rẩy đóng mở, bị Hoàng đế mạnh mẽ vuốt ve, tẽ ần vú, đầu vú bị miệng tham lam hung hăng hấp trụ, “A..... A..... Phải..... Nứt ra....., hảo..... Đau.... Buông..... Hmm..... Buông..... Ân...” Cái từ “Ta” còn chưa nói ra, liền đã bị người dùng tay tức giận liều mạng tẽ, niết, nhu, trảo, ần cái vú, miệng mạnh mẽ hấp dẫn núm vú, cảm giác mãnh liệt làm hần lạc đi thanh âm. Hần chỉ có thể phe phẩy đầu, thân thể theo cái vú bị thô bạo tẽ niết mà dao động, run rẩy.

Mấy tháng đi xuống, Vệ Diêu hai vú diễm lệ ngay cả chính mình cũng không dám xem.

Hoàng đế tựa hồ lượng cơm ăn giảm nhỏ, vừa vận thân thể lại càng ngày càng tinh thần, đều là ngọt nước Vệ Diêu mang đến hiệu quả.

5. Chương 5

Vệ Diêu trong lòng ngày càng yên ổn, hần rõ ràng nhìn thấy Phong đối với mình thực tâm quý trọng, không tha, thậm chí có thể nói mê luyến. Lời nói của bọn họ cũng không nhiều, tâm lý suy nghĩ cho nhau cũng không trong sáng. Nhưng Vệ Diêu theo Phong phê tấu chương có thể nhận thấy Phong trị quốc thông minh, công vụ có lối suy nghĩ rõ ràng, tri thức lại phong phú toàn diện.

Hần nguyên lai vẫn nghĩ mình đã đọc bao nhiêu sách thư, hiện tại lại phát hiện kiến thức thật sự so với Phong kém không ít. Chính hần vẫn chưa phát hiện tầm mắt hần truy tìm Phong thời gian càng ngày càng dài, có khi im lặng bị hần ôm vào trong ngực, khi bình tĩnh nhìn hần bên cạnh anh khí mà ngẩn người.

Phong phát hiện mình đối với Vệ Diêu mê luyến càng ngày càng thâm, điều này làm cho chính hần cảm thấy lo lắng. Làm Hoàng đế, y cảm thấy được mình không nên có chút vướng bận. Nhưng, y không thể không chế không được chính mình, cảm giác không muốn xa rời ngày càng nghiêm trọng.

Phong cảm thấy ở tắm cung hưởng dụng chưa đủ, mà đem Vệ Diêu Phong làm thị vệ bên người, tùy thời mang, đem thị vệ khác đều ly khai. Trời biết ít nhiều chê cười, Vệ Diêu một chút võ công căn bản cũng không có, này ngày cả người mù cũng nhận biết được.

Phong bắt đầu thích ở trong cung đi bộ, mà không cần cỗ kiệu, đương nhiên điều kiện kiên quyết là Vệ Diêu bồi bên người. Tản bộ như vậy, Vệ Diêu kêu khổ không thông. Bởi vì thường xuyên đi tới đi lui, ở một địa phương bí mật—— tỷ như núi giả, cây cối, góc tường sáng sủa, Phong sẽ ôm hần trốn vào bóng râm, làm cho hần ngòai đối diện ở trên đùi mình. Hai tay thoải mái chui vào vạt áo Vệ Diêu, niết, xoa hai đầu vú ngày càng mẫn cảm. Vệ Diêu bị Phong tính kế đùa bỡn, hai vú đã mẫn cảm khi được chạm vào, làm hần có thể cao trào mấy lần. Vệ Diêu ở địa phương này dị thường khản trương, hai vú cũng sẽ nhân đó khản trương mà cực độ co dãn mẫn cảm, đây cũng là nguyên nhân Phong thích đã chiến mà đùa bỡn hần.

Nhớ tới mới vừa buổi tối hôm nay ở ngự thư phòng gặp qua mấy đại thần, Phong một mình mang theo Vệ Diêu đến ngự hoa viên.

Trăng tròn nhô lên cao, không khí tươi mát, Vệ Diêu biết Phong không phải vì điều này mới dẫn hần tới. Quả nhiên, thời điểm khi bọn họ đi qua một bụi cây, bất thành linh đem Vệ Diêu ôm xuống, khom người trốn vào bụi cây.

Y đem Vệ Diêu cố định ở trên đùi, cánh tay xốc nhẹ nách Vệ Diêu, cách một lớp y phục mà đùa bỡn vú phải của hần, tay phải xoa niết đầu vú, như vậy sẽ dễ chế trụ hơn, cả thân thể Vệ Diêu đều ngã sát vào khuỷu tay hần, căn bản không thể đào thoát, đây là kinh nghiệm của Phong sau nhiều lần giáo huấn.

Vệ Diêu cắn chặt môi, không dám phát ra một tiếng vang, sợ kinh động Cẩm y vệ tuần tra, mặc cho hai tay Phong làm càn, nghĩ muốn đem đầu vú kéo ra. Hắn biết giấy dựa là vô dụng, chính là thân thể cảm thấy thẹn làm cho hắn không thể không như thế, ở tấm cung là một chuyện, ở đây mà bị phát hiện, hắn thật không còn mặt mũi gặp người gặp sau này.

Phong ha hả nở nụ cười, ưỡn ngực, đem Vệ Diêu ngã về phía trước. Trong tay đối hai vú Vệ Diêu vuốt ve càng thêm làm càn, sữa tươi Vệ Diêu bị hắn xoa nắn mà chảy ra, đã đem quần áo trước ngực lộng ướt sẫm hai khối, ở ngón tay y niết lõng đã bị sữa tươi tưởi đầy mà phát ra tấp tểch tiếng nước, tay y càng dùng sức, Vệ Diêu bị y niết đau nhức, không khỏi bắt đầu dùng sức giãy dụa.

Phong nhìn hắn hợp tác như thế, không khỏi vui mừng. Hai tay tiến vào trong áo Vệ Diêu, bảo trì tư thế, hai bàn tay to bắt đầu niết có quy luật, như vắt sữa mà bóp đầu nhũ Vệ Diêu, từng dòng sữa trắng chảy theo lỗ nhỏ, sữa phun ra đem vật áo dính lại, thấy Phong bình thường cực yêu quý sữa của mình mà làm ra loại hành động này, ngay người một chút, liền lại bắt đầu giấy dựa.

Phong cúi thấp đầu xuống, tay phải rất nhanh buông vú trái Vệ Diêu ra, dùng miệng cách y phục cắn xé đầu vú Vệ Diêu, mãnh lực hút lên. Nhân việc cách quần áo, Phong sử dụng khí lực rất lớn đến hấp sữa Vệ Diêu, vú Vệ Diêu bị hắn mạnh mẽ hấp khóa trong miệng, bị quần áo thô ráp mãnh liệt ma sát. Cảm giác dị thường tê dại đau đớn, kích thích Vệ Diêu bị ý chí tan rã, vọng tưởng thoát ra khỏi hai cánh tay của Phong, lúc này chỉ có thể yếu đuối giãy dụa cánh tay.

Ít nhiều Cẩm y vệ đã nhàn hạ nên đi đánh bài, nếu không tiếng vang lớn như vậy như thế nào không biết.

Phong hôm nay có điểm điên cuồng, y đem Vệ Diêu nắp ở bụi cây mà thao luyện, đem Vệ Diêu đặt ở trên mặt đất, vui sướng phát hiện trải qua kế hoạch rèn luyện, vú Vệ Diêu đã không hề bị y hút khô mà bắt động như trước kia, vẫn no đủ đẹp để đứng thẳng.

Y rời khỏi cơ thể Vệ Diêu, trực tiếp khóa trên người hắn, dùng hai tay cầm lấy hai vú Vệ Diêu cố gắng tựa vào nhau, đem phân thân cắm vào hai vú nhanh ma sát.

Vệ Diêu bị y đâm loạn công kích mãnh liệt làm cho nửa chết nửa sống. Vốn hai vú không lớn bị phân thân cực đại thô ráp ma sát, tại đầu vú thừa nhận y trều sấp, bị thao khiến cho sữa giàn giụa.

Phân thân Phong tại mũi nhọn chảy ra hỗn hợp chất lỏng tựa như sữa, đại lượng chảy ra, cùng xen kẽ Vệ Diêu hậu huyết vang lên thanh âm khi khép mở. Vệ Diêu tránh cũng không thể tránh bị Phong đỉnh phân thân hướng tới cảm, mỗi một lần trều sấp, cảm Vệ Diêu bị hướng ra sau, bộ ngực càng thên ưỡn ra, vú đã bị thao phun ra càng nhiều sữa.

Đương khi Phong rốt cục tiết tinh dịch ra, màu trắng sữa tươi cùng tinh dịch xen lẫn cùng nhau đã phân không ra người nào là người nào. Phong rốt cục buông lỏng tay tra tấn vú Vệ Diêu ra, mà nguyên lai gò đất đứng thẳng rốt cục cũng đi xuống.

Khôi phục thanh tỉnh Phong nhìn thấy Vệ Diêu cơ hồ bị thao đến hít thở không thông.

Nhìn thấy Hoàng Đế vội vàng đem Vệ Diêu ôm vào tấm cung, bọn thái giám cảm giác kỳ quái cũng không dám nói cái gì. Được mệnh lệnh pha nước ấm, mang quần áo tới.

Phong đem Vệ Diêu đang hôn mê ôm vào mộc dũng, làm cho phía sau lưng hắn dán trước ngực mình, ngồi xuống. Vệ Diêu đầu dựa vào mình, mà mình đầu tựa vào mộc dũng bên cạnh. Lời Thái hậu nói sau giờ Ngọ vang lên "Hoàng nhi, dưỡng nam sung cũng không có đáng trách, nhưng phải nhớ lấy, chớ để đồ chơi chiếm lấy tâm trí, mà quên trọng trách"

Thái hậu không dễ dàng nói lời nặng nề, Phong biết tất cả là mình quá phạm, nàng mới ra mặt chỉ trích. Kỳ thật, y làm sao không nghĩ làm cho tâm trí từ trên người Vệ Diêu thu hồi một ít, y sớm cố gắng rất nhiều, chớ tần nự y chế rất nhiều được cấp thanh niên nam nữ hoặc thiếu niên nam nữ khác uống, cũng nếm thử sữa tươi của bọn họ, lại vừa vào miệng vì mùi gay mũi mà phun ra, mặt khác sữa tươi của đám nhũ mẫu cũng đều nhất nhất hưởng qua, lại phát hiện y trừ bỏ Vệ Diêu, đã không thể tái nhận sữa tươi bất luận kẻ nào, mà đối Vệ Diêu, y càng muốn rời đi xa một chút, lại càng cảm thấy được mình sợ mất đi hắn mà luôn ôm chặt lấy.

Y vì vậy mà phiền muộn tâm sự không vui nhiều ngày, này cũng là nguyên nhân y gần đây tàn bạo, nhưng hôm nay càng khốc liệt, y biết bởi vì lời nói của mẫu hậu giữa trưa.

Y đau lòng mềm nhẹ tẩy trừ thân thể Vệ Diêu, nhẹ tay khinh ấn hai vú Vệ Diêu, giúp hân khôi phục, y biết lần này y ra tay quá nặng, có thể khiến Vệ Diêu khôi phục hai ngày.

“Ân.....” Trong long ngực hân nhi đang mê mang một trận đã thanh tỉnh. Hân giãy dụa, rời đi người làm cho hân thương tâm, lại bị Phong càng quẩn lầy.

“Thực xin lỗi” Phong thấp giọng nam khan nói.

“Nói làm bầm, đánh người một cái tát, cho ... nửa khối đường.....” Vệ Diêu nghỉ ngơi nói “Chẳng lẽ là mẫu thân người dạy người?”

Phong cánh tay siết chặt. “Không cần khiến trẫm sinh khí, Vệ Diêu”

Vệ Diêu nói “Ta nói sai rồi sao không?”

Ngay sau đó, Vệ Diêu phát hiện mình đã bị Phong kéo cuộn người lại, hai chân bị Phong banh ra, hậu huyết bị sáp nhập, mà trên thân mình bị áp hướng Phong, Ngay sau đó đầu vú liền bị Phong hấp tới miệng. Vệ Diêu vừa định nói lại bị áp chế, tay dùng cật lực đẩy Phong ra, Phong đem hai tay của hân kéo đến sau lưng hân, miệng mở lớn hướng đầu vú mà hút vào không ngừng, phía dưới lại dùng sức đỉnh lộng, không theo tiết tấu mà một hồi chà đạp Vệ Diêu, đảo mắt đã không có khí lực. Phong buông tay hân ra, giữ chặt lưng hân, y phập phồng phối hợp hạ thể trừu sáp, tay kia thì tẽ ấn vú Vệ Diêu, trợ giúp mà hấp dẫn Vệ Diêu, Vệ Diêu tay bị khống chế, đầu vô lực ngã đi, tóc dài ở trong nước phiêu đảng. Tan nát cõi lòng thừa nhận cực đại ở trong cơ thể mãnh liệt trừu sáp, hai vú đã bị thao làm cho mất đi co dãn bị tay bóp ra sữa mà đau đớn.

Nhìn thấy thân thể Vệ Diêu như rối gỗ rách nát, dương vật Phong lại trưởng lớn vài phần, đỉnh lộng càng thêm kịch liệt, mà Vệ Diêu núm vú cũng bị hấp dẫn so với hai ngón cái còn lớn hơn. Núm vú chảy ra không hề là sữa trắng thuần, mà là sữa còn hỗn một chút máu loãng.

Phong sau khi phát tiết, đem miệng rời hương vị ngọt ngào đang chảy ra. Vệ Diêu đã bị thao không còn thần chí, ánh mắt vẫn khê héch, hai núm vú cho dù không ai dẫn hấp cũng không ngừng chảy ra sữa tươi cùng tơ máu, nếu không chống thắt lưng, hân sớm ngã xuống.

Phong đột nhiên nghĩ, cứ như vậy mặc hân chết đi, mình sẽ khôi phục thái độ bình thường. Y đem Vệ Diêu xuống giường, ôm hân nằm xuống, chống đầu liếm đầu vú Vệ Diêu.

Ngọt nước không ngừng tuôn ra, Phong không ngừng nuốt lấy, cảm thấy được hỗn hợp sữa và máu, liền dùng miệng dẫn hấp. Thật lâu sau, Vệ Diêu thân thể dần dần biến lạnh, cho dù Phong tái cố gắng hấp, núm vú chảy ra chất lỏng lại càng ngày càng ít. Bỗng nhiên, một giọt nước trong suốt chảy dọc trên đầu vú Vệ Diêu. Ngay sau đó, giọt nước càng ngày càng nhiều. Phong vẫn chưa phát giác đây là nước mắt mình không chế không được.

“Tuyên Tàn ngự y!!!!!!!!!!!!” Khi ý nghĩ của Phong chưa kịp phản ứng, miệng của y đã hô ra.

6. Chương 6: Vương Bận

Vệ Diêu mơ mơ màng màng mở mắt, đầu tiên ánh vào mi mắt là Phong đang một mình ngủ.

Hàng mi nhú lại kể rõ y rất lo lắng. Vệ Diêu không khỏi vươn tay khẽ run vỗ về lông mi Phong, muốn cho y giãn ra. Tay chưa tới mục tiêu liền vô lực mà thả xuống giường, nhắc nhở hân chuyển phát sinh, hân thống khổ nhắm mắt lại, nước mắt chậm rãi rơi.

Ở mấy ngày kế tiếp, Vệ Diêu ăn uống đều là Phong tự mình uy, thời điểm mỗi khi Vệ Diêu quay đầu muốn không ăn, Phong liền hàm trụ thực vật lấy tay nhẹ nhàng kéo lấy đầu Vệ Diêu dùng miệng trực tiếp uy hân,

Vệ Diêu nghĩ muốn phun ra, Phong miệng cũng không buông ra, đợi cho thời điểm Vệ Diêu buồn bực giấy dựa, từng đạo chất lỏng mẩn mẩn theo miệng hai người kết hợp tiến miệng Vệ Diêu —— đó là nước mắt của Phong, mỗi khi lúc này Vệ Diêu liền bắt đặc dĩ buông tha cho giấy dựa.

Cứ như vậy, Vệ Diêu hai ngày ăn không ít thuốc bổ cùng dược vật, mà Phong lại ăn cơm cực nhỏ, một nửa là bởi vì lo lắng, một nửa kia bởi vì ——y thiếu khuyết sữa tươi, vô luận là ăn cơm hay làm việc đều không dậy nổi tinh thần.

Nhóm Tiểu thái giám chính là kỳ quái, Vệ Diêu này cũng hết bệnh, như thế nào Thánh Thượng vẫn là mặt co mày cau, cơm nước không quan tâm.

Chỉ có Vệ Diêu hiểu được nguyên do trong đó, không khỏi trong lòng thầm mắng “Thật sự là quái nhân”. Mặc dù giận, nhưng nhìn đến Phong tiêu tụy, lại vẫn là không đành lòng.

Hôm nay, Phong ụ Vệ Diêu nếm qua thuốc bổ, giúp hẩn xoa xoa miệng, liền đứng dậy muốn đi tới phòng xem tấu chương.

Phong đột nhiên cảm thấy được Vệ Diêu kéo tay áo mình, liền quay đầu nhìn, Vệ Diêu mặt đỏ lên, quay đầu đi chỗ khác, tay lại nhẹ nhàng kéo ra xiêm y. Phong giật mình nhìn thấy hẩn hành động, đảo mắt tầm mắt đã bị Vệ Diêu khôi phục hai vú tiêm tiểu động lòng người cướp đi, hô hấp bị kiềm hãm. Kỳ thật này hai ngày, Vệ Diêu vẫn chưa ăn được sản nhũ, nhưng đến gần một năm uống thuốc cùng Phong mỗi ngày hấp dẫn tựa hồ đã hoàn toàn thay đổi thể chất hẩn.

Phong lúc này chỉ cảm thấy mình bị chấn động không ít, đói khát trào dâng.

Phong hô hấp dồn dập, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm hai vú Vệ Diêu. Đừng quá ... Vệ Diêu cảm giác được tầm mắt hẩn, xấu hổ đến thần tình đỏ bừng, bộ ngực rất nhanh phập phồng.

Phong gầm nhẹ một tiếng, mãnh nhiệt nhảy trên giường, ngồi đối diện Vệ Diêu, dùng tay trái ôm thắt lưng Vệ Diêu đem hẩn hướng về phía mình, cúi đầu cắn đầu vú bên trái của Vệ Diêu, mồm to hấp chất lỏng ngọt ngào, tay phải ngón trở đè lại đầu vú Vệ Diêu không cho nó chảy sữa ra, mà bàn tay cùng ngón tay khác dùng sức vuốt ve vú kia.

“Ân.....”

Vệ Diêu cổ bị Phong đỉnh đầu không thể không về ngẩng phía sau, cảnh này khiến bộ ngực hẩn càng ngưỡng ra, hai vú vô lực thừa nhận Phong mạnh mẽ vuốt ve cùng hấp dẫn.”A.....” Vệ Diêu cái vú cùng núm vú bị Phong không biết tiết chế hút cùng dùng tay thao làm cho dị thường đau đớn cùng tê dại, hơn nữa cảm giác chất lỏng xuyên thấu qua đầu vú bị Phong mạnh mẽ dẫn ra, thẳng lỏng thân thể Vệ Diêu run rẩy, khe khẽ khẩu nuốt chất lỏng vô lực chảy ra, khe khẽ mất hơi sương mù.”Buông... Tha....Ân... Ta....”

Vệ Diêu như thế nào cũng không nghĩ tới Phong cơ khát điên cuồng như vậy, hẩn nhịn không được bắt đầu xin khoan dung.

Lâu hạn gặp mưa lành Phong đã nghe ngôn ngữ vô nghĩa, hẩn dã thú lấy tay tế niết, dùng miệng liên tục hút Vệ Diêu hai vú.

“A..... A..... Không.... A.....”

Người Vệ Diêu trường kỳ bị hấp dẫn mà đầu vú no đủ so với nam tử bình thường, bởi vì thô lỗ vuốt ve liếm hấp trướng lên vô cùng lớn, bị vuốt ve cùng hấp dẫn mà ra sữa bị Phong nơi nơi loạn khăng*, làm cho nơi nơi đều là dấu hôn.

“Buông..... Ta.....”

“A..... A.....”

“Ân..... Buông..... A.....”

Giăng co gần một nửa canh giờ, một canh giờ trước hai vú còn xinh đẹp trắng nõn, giờ thì thâm sừng đỏ, mặt trên trái rộng hơn ngân, chỉ ngân, nước miếng, sữa. Đầu vú đã thũng so với ô mai còn lớn hơn.

Hai vú dị thường mẩn cảm, thời gian hai vú Vệ Diêu bị nhu như vậy, cao trào mấy lần.

Cầm giác Phong đành chỉ động tác, Vệ Diêu hai tay buông lỏng hai tay áo Phong ra, vô lực ngã trên giường. Hai chân thả lỏng, ngẩng đầu cố gắng hô hấp.

Khôi phục thần chí, nhìn thấy Vệ Diêu bị mình chà đạp càng thêm suy yếu, đau lòng không thôi, như thể nào mình luôn ở trước mặt Vệ Diêu mất đi lý trí mà thương tổn hấn.

Y sai người đem nước ấm, mềm nhẹ đem Vệ Diêu bế đi vào giúp hấn tẩy trừ trên người.

Y tận lực bỏ qua thân hình thon dài tràn ngập xúc cảm co giãn dưới tay, bỏ qua đầu vú chảy ra sữa tươi, nhẹ nhàng chà xát tẩy cặn nhũ kia, gian khổ chịu đựng dục vọng, y không thể tái thương tổn Vệ Diêu.

Vệ Diêu mặc dù bị Phong thô bạo, khả cảm nhận được ôn nhu cùng hối hận mọi buồn bực đều tan biến.

Vệ Diêu thành thói quen mỗi lần bị đối đãi mãnh liệt, Phong tự mình tẩy trừ thân thể, hấn không biết vì sao ngôi cửu ngũ phải khuất thân làm việc này, nhưng lại có thể cảm nhận được y đối chính mình yêu quý. Đây cũng là nguyên nhân Vệ Diêu hướng Phong rộng mở tâm linh cùng thân thể.

Hấn mềm mại tựa vào trong lồng ngực Phong, phối hợp y vì mình tẩy hạo, đổi hạo quần áo.

Phong nhẹ nhàng đem Vệ Diêu phóng tới trên giường, ôn nhu hôn hạ mặt hấn, ánh mắt không cẩn thận nhìn đến tiêm đỉnh hai vú Vệ Diêu cùng đầu vú xuyên thấu qua áo lót lộ ra hình dạng tuyệt vời. Lập tức đứng dậy, dường như chạy trốn ra ngoài.

Canh giữ ngoài cửa tiểu thái giám (từ khi Vệ Diêu tiến tẩm cung, Phong liền đem bọn thái giám hầu hạ phòng trong chờ ở cửa) trốn mất há hốc mồm nhìn thấy Thánh Thượng thất thổ chạy ra, mà phòng trong nhắm mắt nằm ở trên giường Vệ Diêu khước miệng lại kiêu lên.

Phong cố ý ở bên ngoài đến bầu trời tối đen, mới trở lại tẩm cung, chính là ngồi dựa vào ghế đọc sách, phẩm trà, ánh mắt vẫn trốn tránh không dám nhìn Vệ Diêu. Phân nửa thân thể Vệ Diêu lại cố ý ở bên người y đối tới đối lui, cuối cùng thậm chí ngồi ở bên người y, tựa vào trên người.

“Người đây chính là tự tìm!”

Phong ném đi tấu chương, hung hăng đem Vệ Diêu hướng trong lòng ngực ôm. Vệ Diêu chính là xem Phong như vậy, liền hạo ngoạn đùa y mà thôi, vừa thấy Phong tựa hồ vừa muốn không khống chế được, liền hốt hoảng muốn chạy trốn.

Nhìn một ngày Phong sao có thể để hấn đào tẩu, sau lưng hung hăng chế trụ thắt lưng hấn, ngay cả xiêm y hơi mỏng Vệ Diêu đều rút ra, liền hai tay ở Vệ Diêu trước người giao nhau, hết sức xoa nắn hai nhũ Vệ Diêu.

Vệ Diêu vốn một tay chống tay vịn, một tay chống mặt y nghĩ muốn đào tẩu, hiện tại lại chỉ có thể bị xoa nắn lấy tay chỉ dùng sức thổi mạnh dựa vào mặt y, bị mãnh liệt đòi lấy khiến cho tê dại cùng run rẩy.

“Ân..... A.....”

“Dừng..... Không..... A.....”

“Dừng..... Rất..... Đại..... Lực..... A..... A.....”

“Phải..... Nhu..... Lạn..... A.....”

“A..... A.....” Phong đem người bị làm cho bủn rủn Vệ Diêu phóng tới trên đùi, khiến phía sau lưng hấn dựa vào mình, dùng hai chân tách hai chân ra Vệ Diêu. Tiếp theo một tay ngăn xiêm y Vệ Diêu, lộ ra vú chảy sữa tươi, một tay kia kéo khổ Vệ Diêu xuống, lộ ra cặp mông tròn.

Một tay đồng thời ở hai cái đầu vú Vệ Diêu, dùng lực xoa nắn, một tay kia đem ngón trỏ cùng ngón giữa cắm vào sau huyệt Vệ Diêu, hết sức thao luyện.

“A a a.....”

Vệ Diêu bị thao rút cuộc quần không được thanh âm, cao giọng kêu lên. Núm vú bị chà xát làm cho thanh âm “Đát đát”, cùng tiểu huyệt bị không ngừng sáp phát ra thanh âm, tục tĩu đến mức làm cho ngoài phòng tiểu thái giám mặt đỏ tím đập không thôi.

“Ân..... Ân..... A.....” Phong dị thường hưng phấn, Vệ Diêu bị giam đã không có khí lực kêu to, khăn khăn than nhẹ, không ngừng co rút.

Thời điểm Phong cuối cùng tiến lên một chút, y toàn thân dùng một chút sức, Vệ Diêu sữa bị nắm phun ra gần một trượng xa, Phong hạ thể toàn bộ vọt vào Vệ Diêu trong cơ thể, ngay cả hai cái tiểu cầu đều đỉnh vào một nửa.

Vệ Diêu cảm thấy toàn thân tựa hồ bị y làm khiến cho dập nát, “A!!!!!!!!!!” Kêu dài một tiếng, hôn mê bất tỉnh.

Không biết qua bao lâu, Vệ Diêu tỉnh lại, phát hiện đã được tẩy trừ hạo, đổi xiêm y. Nhưng làm cho hắn bất đắc dĩ là Phong lại khôi phục tư thế ngủ trước kia, đem hắn gắt gao ôm trong lòng ngực, đầu ở trong lòng ngực hắn, miệng hấp nướm vú, một bàn tay bá đạo vuốt ve núm vú khác, hai bên đều thực dùng sức, dường như sợ bị người đoạt đi. Cho dù trăm ngủ cũng là như thế.

“A.....” Tỉnh lại Vệ Diêu chỉ chốc lát đã bị người Phong không ngừng thao động mà muốn chết, hai vú mẫn cảm truyền đến từng trận tê dại khiến cho thở hồng hộc, hắn không hiểu nam nhân có thể tự an ủi, chính là lấy tay giảo hai bên chặn, hai chân dùng sức ma sát.

Trong lúc ngủ mơ Phong không biết mơ thấy cái gì, ôm Vệ Diêu buộc chặt, như muốn đem hắn khảm nhập thân thể, gồm thân thể hai người cho nhau ma sát, mà miệng cùng thủ đối hai vú Vệ Diêu thao động cũng tăng mạnh. Dính thủy vuốt ve làm “Bẹp bẹp” thanh không dứt bên tai.

Vệ Diêu bị hắn làm cho không ngừng bắn tinh, thẳng đến cuối cùng tình trạng kiệt sức mà rơi vào giấc ngủ.

7. Chương 7

Mấy ngày hôm trước, thời điểm Vệ Diêu lâm bệnh hôn mê, Phong trừ bỏ mỗi ngày xử lý công việc, quốc sự trọng yếu, mọi thời gian khác cơ hồ không ngớt chiếu cố Vệ Diêu. Nay từ trong triều văn võ bá quan đến hậu cung tần phi đều biết rõ Vệ Diêu đối Hoàng Đế quan trọng cỡ nào, bọn họ cũng muốn nịnh bợ Vệ Diêu, vừa có ghen tị Vệ Diêu, cũng có khinh thường. Nhưng điều này Vệ Diêu không hay biết, bởi vì cơ hồ Phong cùng hắn như hình với bóng, hoặc là đem hắn ở tẩm cung, người khác ngay cả cơ hội nói với hắn đều không có.

Phong vốn rõ ràng, trên thân đầy vương bận, là Hoàng Thượng, chỉ cần đem Vệ Diêu bảo vệ tốt, đừng làm hắn bị thương, đừng khiến nhục điểm của mình vào tay người khác, chỉ cần phân rõ công tư, không phán đoán sai lầm, mọi thứ khác không là gì cả.

Tuy rằng Vệ Diêu mỗi khi bị Phong mãnh liệt tác cầu khiến cơ hồ không chịu nổi, có thể được Phong yêu, hắn vẫn cảm thấy được tựa hồ chiếm được hạnh phúc chưa từng có bao giờ.

Phong cũng không buông tha cơ hội có thể hưởng dụng thân thể Vệ Diêu cùng sữa tươi. Vệ Diêu mặc dù có khi xấu hổ và giận dữ tức giận, sau đó lại luôn bị tâm hồi ý cùng sự dịu dàng của Phong mà nhuyền tâm.

Có được Vệ Diêu luôn mềm lòng, Phong càng ngày không kiêng nể gì.

Ngày hôm đó, bãi triều quay về tẩm cung nghỉ ngơi, Phong đem Vệ Diêu kéo đến hoa viên trong tẩm cung, Vệ Diêu không biết gặp việc gì, bởi vì nhìn trời thì sắp mưa, hơn nữa cơ hồ Phong mỗi lần âu yếm hắn thì ly khai bọn thị vệ bọn thái giám, hoặc ở những nơi rõ như ban ngày, hoặc ở dưới bầu trời đầy sao, gắt gao ôm xoa nắn hai vú, hưởng dụng sữa tươi ngọt ngào của hắn. Vệ Diêu không biết y nghĩ gì, ở trong phòng thì thôi, còn cố tình chạy đến chỗ này nhu động làm mình mắc cỡ chết người.

Vừa đi qua hoa viên, mưa từng giọt rơi xuống, làm ướt xiêm y hai người, Phong lôi kéo Vệ Diêu chạy vào tiểu đình.

“Nói cho người trời sắp mưa, người càng muốn đi ra”, Vệ Diêu bị xoay người hướng Phong lộ ra tươi cười bướng bỉnh, nén giận nói. Hắn nhìn Phong cười ánh mắt như sao, nhìn Phong tóc cùng quần áo bị ướt nhẹp, nhìn hắn chặt vật cùng bướng bỉnh bất giác bật cười.

Phong cùng Vệ Diêu gặp nhau gần hai năm, lần đầu tiên thấy được hắn tươi cười, y trăm triệu không nghĩ tới con người tuần tú này khi cười lại thanh lệ chói mắt khiến y nhìn đến ngu muội. Cho nên, không hề phòng bị y cứ như vậy nhìn Vệ Diêu cười khắc vào tâm hồn, đứng ở sảnh khoáng trảng.

Vệ Diêu mặc danh kỳ diêu nhìn thấy Phong ngây dại như vậy, không khỏi kỳ quái.

“Người làm sao vậy?” Vệ Diêu hỏi, nhưng Phong không có phản ứng.

Vệ Diêu có điểm lo lắng, hắn đem tay rút khỏi tay Phong, nhẹ nhàng đẩy Phong, làm cho Phong xuống ghé cạnh bàn. Nâng lên tay áo lau nước mưa trên mặt Phong.

Phong còn chưa tỉnh táo lại, khi phát hiện gương mặt thiên hạ trước mắt đã nhìn không thấy, xuất hiện ở tầm mắt là bạc y trước ngực người nọ bị mưa ướt nhẹp mà trong suốt, theo quần áo mà hiện rõ đường nét một đôi vú no đủ, y như bị thôi mien mà nhìn dấu son đỏ được khảm lên gò đất ấy.

Đang cấp Phong lau nước mưa Vệ Diêu bị động tác của y làm cho cả kinh, cảm giác được trên vú trái in lên vật thể mềm mại ôn nhuận, bên kia có một vật thể không ngừng cách lớp y phục liếm nhũ tiêm.

Hắn biết sắc quỷ cùng đối quỷ lại phát tác, cuống quýt đẩy y ra, xoay người định trốn, lại bị đôi tay bao lấy thắt lưng kéo vào lồng ngực.

“Ngô.....” bàn tay to dùng sức xoa xoa tiêm nhũ Vệ Diêu, tay kia lần xuống eo nhỏ mà xoa vuốt, cái miệng của y hung hăng hôn Vệ Diêu.

Phong hai tay tham lam xoa nắn, khiến Vệ Diêu cảm giác ngực bụng mình tựa hồ thiêu cháy.

Vệ Diêu một đôi tiêm nhũ bị xoa nắn tể ẩn không ngừng trào ra sữa tươi, đại lượng sữa tươi đã đem vật áo phía trước hoàn toàn thấm ướt, theo xoa nắn mạnh mẽ của Phong phát ra thanh âm, hai vú Vệ Diêu bị chính hắn hỗn loạn chuyển động cùng bàn tay Phong đoạt lấy làm một hồi thượng hạ, động tác liên tiếp không ngừng.

Đầu lưỡi Phong ở trong miệng Vệ Diêu không dừng xâm nhập, càn quét, miệng liêu mạng hấp dẫn, đem Vệ Diêu ngọt ngào cùng không khí đều hấp vào trong miệng, đây là lần đầu tiên hôn môi người khác, hơi thở Vệ Diêu ngọt ngào làm cho hắn dục vọng điên cuồng.

“Ngô.....” Vệ Diêu bình sinh lần đầu tiên cùng người khác hôn, hắn ngay cả cơ hội kích động đều không có, đã bị trên tay Phong nhu ngược cùng trong miệng cướp đoạt làm cho trước mắt biến thành màu đen, hoa mắt chóng mặt.

Vệ Diêu hai chân thon dài bị khóa giữa thân hình Phong, bị Phong mạnh mẽ nhu ngược cùng đòi lấy đi động, phân thân Phong ngạnh lên.

Thân thể Vệ Diêu, cùng giữa hai chân kích thích làm cho Phong hoàn toàn biến thành dã thú.

Y buông Vệ Diêu ra, hai tay mãnh liệt cầm eo nhỏ Vệ Diêu bế lên, đem hắn phóng trên bàn thạch.

“A!!!!” Đáng thương Vệ Diêu không dễ dàng chiếm được tự do hô hấp, còn không kịp suyễn khí, đã bị thạch bàn cứng rắn ép vào lồng ngực tất cả không khí.

Phong thô lỗ kéo bạc bào trên người Vệ Diêu, kéo quần dài dưới thân Vệ Diêu. Bài khai mông cánh hoa Vệ Diêu vọt vào dương huyệt hắn.

“A a a a a!!!!!!” thắt lưng Vệ Diêu bị Phong nâng lên mãnh liệt va chạm, ngứa đầu kêu thảm thiết.

“A a a.....” Vệ Diêu hai vú bị đè lên thạch bàn qua lại chà xát sữa bị ép ra, chảy đầy bàn.

“Không..... A.....”

Vệ Diêu thủ hốt hoảng níu lấy bên cạnh bàn, muốn dùng lực giảm bớt lực điên cuồng đoạt lấy khiến cho đau nhức trên người, nhưng lực Phong quá lớn, hắn làm như vậy chính là phí công.

“A a a.....” Về sau Vệ Diêu ngay cả mép bàn cũng nắm không được, co rút thân hình bị phía sau mãnh liệt đánh sâu vào.

“A a..... A.....”

Vệ Diêu hai vú bị ép quá lực sữa chảy trên bàn rơi xuống mặt đất, đại lượng dịch ruột non khi dương vật ra vào mà dọc theo hai chân chảy xuống, Phong còn đang trong cơ thể Vệ Diêu không ngừng tiến lên. Vệ Diêu thống khổ rên rỉ, thẳng đến cuối cùng ngất đi.

Tình cảm mãnh liệt qua đi, Phong nhìn thấy mình so với ngày xưa hành động càng điên cuồng mang đến thương tổn cho Vệ Diêu, đau lòng không thôi.

Y dùng quần áo đã ướt đầm đem Vệ Diêu bao hảo, ôm lấy, rất nhanh trở về tấm cung, tự mình vì Vệ Diêu tẩy trừ, thượng được.

Khi thượng được, Vệ Diêu cho dù trong hôn mê vẫn đau nhẹ giọng rên rỉ, Phong thầm thấy hối hận.

Lần này thô bạo, thật sự khiến tâm Vệ Diêu bị thương, hắn không nghĩ tới Phong vào ban ngày lại đối đãi mình như vậy. Hơn nữa trước kia Phong đối hắn các loại hành động dâm loạn, hắn bắt đầu hoài nghi Phong cũng không phải thiệt tình thương hắn, mà chính là tham luyến thân thể hắn mà thôi.

Đã muốn nửa tháng qua đi, Vệ Diêu vẫn là không để ý tới Phong, cũng không cho hắn đụng chạm mình.

Phong biết đã hơi quá đáng, Vệ Diêu sinh khí là khó tránh khỏi, liền thật cẩn thận, ôn nhu yêu quý Vệ Diêu, chỉ hy vọng hắn có thể mau mau nguôi giận, hai người khôi phục ngọt ngào trước kia.

Chính là, Phong dần dần cảm thấy được càng ngày càng nhẫn nại không được Vệ Diêu đối hắn xa cách, mà cũng thật lâu chưa được uống dòng sữa ngọt ngào; về phương diện khác Phong dù sao cũng là nam nhân tráng niên, dục vọng vẫn có, so sánh trước kia, mà hiện tại trừ bỏ Vệ Diêu hắn đối người khác đã không có hứng thú.

Ngày này, hai người ở tấm cung râu rĩ dùng cơm, Phong ăn không nhiều, y thầm nghĩ uống sữa tươi ngọt ngào kia, y thấy Vệ Diêu đứng dậy phải đi, liền giữ chặt cánh tay, dùng ánh mắt mang chút khẩn cầu nhìn Vệ Diêu. Nhưng đầu Vệ Diêu không quay lại, bỏ ra tay hắn, muốn đi. Phong giận, y không cho phép người khác đối mình như vậy — ai cũng đều không được! Y lại đuổi tay bắt lấy cánh tay Vệ Diêu, lần này lực đạo rất lớn. Vệ Diêu suýt ngã, liền quay đầu lại cắn giận nhìn Phong.

Phong thấy Vệ Diêu nhìn y, đắc ý vui vẻ, khoe miệng hàm thượng tươi cười, sợ trảo tay lỏng đau hắn liền thả lỏng chút, cầm tay Vệ Diêu xoa xoa, muốn hắn vui vẻ, tha thứ cho mình.

Vệ Diêu thấy y như vậy liền mềm lòng. Kỳ thật hai ngày này hắn xem Phong đối đãi mình như vậy, sớm dần dần tha thứ. Vệ Diêu mặc hắn lôi kéo, cúi đầu, không hề giãy giụa.

Phong thấy, rất vui vẻ, một chút đem Vệ Diêu kéo ngồi xuống trong long ngực, gắt gao ôm, dùng mặt vuốt ve tóc Vệ Diêu.

Vệ Diêu an tâm nhắm hai mắt lại, lẳng lặng tựa vào trong lòng Phong.

Phong nghe thấy mùi thơm ngát trên người Vệ Diêu, nghĩ mỹ vị sữa tươi kia, chỉ cảm thấy tựa hồ như vài ngày chưa ăn cơm. Y vội vàng nâng eo nhỏ Vệ Diêu lên, mở ra xiêm y, nhìn tiêm nhũ đã mong đợi lâu nay, một ngụm liền hấp cắn núm vú, vội vàng hấp吮 dẫn ra.

“A.....” Vệ Diêu bị đầu vú truyền đến tê dại làm cho toàn thân run rẩy.

“Ân..... A.....” Ngậm miệng hấp吮 dẫn vú Vệ Diêu, bàn tay to tác xoa nắn bên kia. Vệ Diêu bị song trọng kích thích không ngừng rên rỉ.

Ở phát hiện Vệ Diêu sữa càng ngày càng tràn đầy, Phong lấy tay tê lỏng vú Vệ Diêu, y thích hương hương sữa phun trào dính vào y bạc mà phát ra thanh âm.

“A!!” Phong đột nhiên mạnh mẽ hấp, làm cho Vệ Diêu kêu sợ hãi một tiếng thanh tĩnh.

Ý thức được tình hình hai người hiện tại, Vệ Diêu không khỏi buồn bực, Phong coi trọng cũng thân thể này mà thôi! Hắn liều mạng giãy dụa ra lòng ngực Phong, hung hăng trừng mắt nhìn, liền cúi đầu rất nhanh

sửa sang lại quần áo, thấy đầu vú bị đùa bỡn mà trong suốt hồng nhuận xinh đẹp, Vệ Diêu lại xấu hổ thần tình đỏ bừng.

Phong mê mang nhìn thấy động tác Vệ Diêu, không rõ hẳn như thế nào lại sinh khí, không phải mới vừa tốt lắm sao? Không khỏi hỏi “Làm sao vậy?”

Vệ Diêu cũng không ngẩng đầu lên, khí tức giận nói: “Người đùa bỡn ta hai năm, người không ghét, ta thì ghét!”

Bị chính người duy nhất mà mình cả đời không muốn xa rời nói như vậy, Phong chỉ cảm thấy đầu nổ tung. Đùa bỡn!!! Mọi cách yêu thích liền đổi lấy đánh giá như vậy!!!! Phong tức giận tay chân giẫm mạnh. Hảo!!!! Người nói đùa bỡn!! Ta khiến cho người xem cái gì là đùa bỡn!!!

“Người tới!!!!!!!!” Phong kêu to, tiếng nói thật lớn dọa mấy tiểu thái giám chạy tiến vào quỳ gối. “Bắt hẳn lại, hấp vú hẳn đến khô thì thôi!!!!”

“Không cần!!!!!!” Vệ Diêu liều mạng giãy dụa, tay chân hẳn lập tức bị bọn thái giám chế trụ. Chỉ có thể gào thét “Không cần đối với ta như vậy!!!! Không cần!!!!!!”

“A a a!!!!!!!!” Hai cái đầu vú đã bị hai thái giám miệng hấp trụ. Lệ rớt cuộc nhẹn không được mãnh liệt mà ra.

Hai thái giám bắt đầu nghe theo mệnh lệnh hấp sữa Vệ Diêu mà thôi, tâm lý còn âm thầm mắng biến thái Hoàng Thượng này. Khả đảo mắt đã bị hương vị sữa tươi ngọt ngào của Vệ Diêu chinh phục, dùng miệng hấp còn chưa đủ, đều dùng hai tay liều mạng nắn, kéo vú căng ra, như muốn đem cái vú này ăn vào trong bụng mình.

“Không cần!!!!!! A a a.....” Vệ Diêu hai vú bị cắn nuốt đau nhức, miệng thái giám miệng phát ra thanh âm hấp dẫn.

Thái giám vốn đang cảm tạ việc mình không bị kêu làm chuyện biến thái, tránh được chuyện xấu hổ này, nhưng nhìn đến bọn họ càng ngày càng vong tình, không khỏi kỳ quái, có uống tốt như vậy? Vài người trước sau lấy tay quẹt một chút sữa tươi chảy từ ngực Vệ Diêu, dùng đầu lưỡi liếm liếm, trời ạ! Thơm quá! Hảo ngọt! Trách không được Hoàng Đế thích hẳn như vậy. Liền đều đoạt đầu vú Vệ Diêu.

“Không!!! A a a a a.....” Vệ Diêu bị mấy đôi tay ở trên người tẽ niết sát ấn cùng ở hai đầu vú kia hé ra miệng cướp đoạt hấp dẫn làm cho vừa thẹn vừa đau, từng đợt buồn nôn.

8. Chương 8

Ngày đó, phàm là thái giám chạm qua Vệ Diêu đều không có sống qua ngày hôm sau.

Nhưng Vệ Diêu đã bị thương tổn cũng không có chuyển biến, hẳn đối ngoại giới như có như không. Ánh mắt trống rỗng thất thần nhìn phía trước.

Phong mỗi ngày nhìn thấy Vệ Diêu như vậy đều rơi lệ. Giúp Vệ Diêu thay quần áo, khi nhìn đến hai vú cũng không còn muốn bá đạo hấp dẫn mà chính là đau lòng.

Chiều cố Vệ Diêu, Phong mọi chuyện tự mình động thủ, không cho người khác động hẳn một chút.

Nửa năm sau, Vệ Diêu nhưng không có một chút khởi sắc.

Chính là, Phong vẫn không biết một mỗi chiều cố hẳn, mỗi ngày mềm nhẹ ôm Vệ Diêu ngủ, thương tiếc lấy tay chải vuốt tóc Vệ Diêu, giảng cho hẳn chút văn thư ít người biết đến.

Phong cũng không biết, rất nhiều chuyện khi thời điểm hẳn ngủ, Vệ Diêu sẽ mở mắt ra nhìn hẳn ngủ, đã lâu đã lâu, ánh mắt kia ôn nhu như nước, mặc cho ai đó bị hòa tan.

Đầu xuân, sáng sớm, Phong mang theo Vệ Diêu tới hoa viên, chậm rãi tản bộ, nhìn thân ảnh thon dài Vệ Diêu đứng trước chồi non mà bước chậm, Phong không khỏi ngâm nói “Tân tùng thanh sam thúy.....”.

“Nguyện lâu cộng quân túy.....” Một thanh âm tươi mát đã lâu mà quen thuộc chậm rãi nói tiếp.

Phong không dám tin dừng lại, y hoài nghi mình cho tới bây giờ cái lỗ tai có vấn đề không.

Chính là, người phía trước cũng dừng bước, chậm rãi xoay người lại. Khuôn mặt xuất trần mang theo thiên địa lâm vào thần sắc tươi cười.

Phong ngơ ngác đứng ở kia, một chút không phát hiện, hai hàng thanh lệ đã theo trong mắt chậm rãi trào ra thấm ướt khuôn mặt.....

—Hết—

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhu-mau>